

145 9. Nov. 1898; 1. Beh. af Lovf. ang. Betal. for Autorisation og Eftersyn af Skibsdagbøger.

146

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Betalingen for Autorisation og Eftersyn af Skibsdagbøger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 17—18.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Kjøbenhavns Kommune for et Laan paa indtil 15,000,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 15—16.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1941 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hørring): For det høje Ting foreligger nu til Behandling i denne Samling tre af de Lovforslag, der

høre ind under Skattereformen: det Forslag, der er paa Dagsordenen i Dag, nemlig Forslaget om Toldafgifterne, samt Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og Forslag til Lov om Overgang af en Del af de direkte Statsskatter til Kommunerne, medens derimod Forslaget om Forhøjelse af Brændevinsafgiften foreligger for Folketinget. Jeg har tidligere i denne Sal haft Lejlighed til at udtale mig om den Forbindelse, som jeg mener, der er mellem disse 4 Lovforslag, men jeg skal sige noget nærmere om dette i Dag, og jeg har særlig Anledning dertil efter de Udtalelser, der ere faldne ved Finanslovens 1ste Behandling i det andet Ting, navnlig Udtalelser fra den ærede Folketingsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Han henviste for sit Vedkommende til, at der — det erkendte han — er en politisk Forbindelse mellem disse 4 Lovforslag, medens han ikke mente, at der er en logisk-finansiell Forbindelse mellem de to Lovforslag, der angaa de indirekte Afgifter, og de to, der angaa de direkte Skatter. Og medens han ønskede og sikkert stærkt ønskede, at alle fire Lovforslag skulde gennemføres, sluttede han dog med at sige, at hvis det ikke var muligt for de Lovforslags Vedkommende, der angaa de indirekte Afgifter, ønskede han i værste Fald, at de Lovforslag, der angaa de direkte Skatter, maatte kunne føres igennem for dog at faa noget. Jeg fremdrager disse Udtalelser her ikke for at imødegaa dem, — thi det skulde jo selvfølgelig være sket i Folketinget, — men for deraf at tage Anledning til at klargøre min Stilling til dette Spørgsmaal, og for at gøre det, vil jeg gerne først meddele det høje Ting nogle Oplysninger angaaende vor finansielle Stilling i det hele taget. Jeg tror nemlig, at man ikke kan se bort herfra, naar man overhovedet vil indpaa Spørgsmaalet om, hvorledes man skal stille sig til Behandlingen af de fire Skattelove.

Jeg skal da i saa Henseende henvise til, at naar vi tage Finanslovene for 1894—95 og de følgende Aar indtil 1898—99, saa ere de samlede Udgifter paa § 10, men med Erdrag i Udgifterne paa § 27, altsaa dem, man kan kalde de ordinære Udgifter, stegne fra 49,300,000-Kr. til 53,800,000-Kr.,